

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 5. LUTEGO 1802 ROKU WE SRZODE.

z Petersburga V. S. 24. Stycznia.

Szef Butyrkiewskiego regimentu muszkietyerów General Major Talizin 3. otrzymał urlaub całoroczny dla odzyskania zdrowia, umieszczony w armii. General Major Ertel w służbę przyjęty będzie Szefem pomienionego regimentu. Półkownik Graf Siewers naznacza się komendantem półku dragonii Starodubowskiego na miejscu Półkownika Buki. Sofiskiego regimentu muszkietyerów Podpółkownik Radecki przyędzie do Wiborgskiego garnizonowego. Bielewskiego regimentu muszkietyerów Półkownik Koszelew otrzymał rangę General Majora i Szefostwo Kamczatskiego batalionu garnizonowego na miejscu General Majora Somowa, który umieszcza się w armii. Zmarły półku kirasyerów orderu wojennego Major Weimarn wymazuje się z rang listy. 9. strzelców półku Półkownik Gresser na własną prośbę uwolniony od służby z mundurem. IMPERATOR JMCJ raczył oświadczyć ukontentowanie General Adjutantowi Uwarow, jako też wszystkim Officerom za porządek i ochędostwo w kószarach i stajniach Kawalergardzkiego półku przykładowie zachowane.

z Wiednia 5. Lutego.

Z Constantinopola pewną wiadomość mamy, że Kapitan Bafza oddalając się od brzegów Egipskich, pojechał się zupełnie z Generałem Hutchinsonem. O ratyfikacyi pokoju między Portą i Francją w Paryżu podpisanego żadnej wątpliwości niema; Szef brygady Sebastiani, przejechał stolicę niedawno powiozł pierwszemu Konsulowi pomyslną odpowiedź Sultana. Interes Bejów Mammeluckich ukończony zupełnie; odzyskana z ich rąk i Francuzkich prowincya sposobem cał nowym urządzona będzie, przez co Porta swoje dochody 40. millionami piastrów powiększy. Wezyr W. w Egipcie zimę i wiosnę przemieszka, chcąc utwierdzić spokojność i przyszłe bezpieczeństwo krajów tego; latem przez Syryę i Natolią pośpieszy do Constantinopola; gdzie tym czasem Kapitan Bafza zgromadzać będzie wojska najliczniejszy przeciw Pafswanowi Ogłou; który jeśli się upokorzyć nie zechce, ładem zwierzęd eskoczożony, mocą oręża przynaglonym zostanie do posłuszeństwa i wierności; flotylla zaś Ottomańska Dunajem w górę posłana bombardować będzie stolicę jego Widdin. Co ażeby szczęśliwiej poszło, Admirał prosił i otrzymał od Lorda Keith i Hutchinsona, wielu doświadczonych Officerów Angielskich, morskich i lądowych, którzyby nie doświadczonym Turkom przodkowali. — Jeden z Xięży Jezuitów otrzymał u Sultana pozwolenie zbudowania kaplicy Katolickiej w Constantinopolu, ufundowania Misji, i utrzymywania przy niej tylu swoich towarzyszy, ile możność pozwoli. — Przełożony Akademii Tereksiańskiej, niedawno naznaczony nauczycielem Następcy Tronu, Syna Cesarzkiego, Arcy Xiążęcia Ferdynanda, jest IX. Hofstetter, Ex Jezuita.

Arcy Xiążę Karol uczyniwszy już wielkie odmiary w Departamencie wojennym, do morskiego podobne zamysła wprowadzić. Querini

Szlache Wenecki będzie, jak był dotąd, onego Ministrem; Correr otrzyma dozór najwyższy arsenałów i zbrojowni; Półkownik Williams głową komendę okrętów uzbrojonych. Correr niedawno długą podróż odprawił do Anglii, Szwecyi, i Danii dla przypatrzenia się Administracyi wojsk morskich. — Biskupi Niemieccy doność nie przestają Cesarzowi Jmci, że Stolica Apostolska usilnie nalega, aby się zrzekli duchowney władzy nad Prowincjami które należą do Francuzów na lewym brzegu Renu. Między wielo innemi odpowiedział Ojcu S. Biskup Spireński, że gotów jest uczynić wszystko, jeżeli Kapituła jego, duchowieństwo, szpitale mieć będą zabezpieczone fundusze starodawne, jakie im nadała pobożność przodków do życia wygodnego i usługi bliźniemu w potrzebie. Oświadczył Biskup nakoniec, iż rzecz całą przełoży Sejmowi w Ratisbonie, ażeby Rzeźnia cokolwiek pewniejszego postanowiła. — Dziś przebiegł tędy goniec Turecki do Londynu, i powiedział, że wszyscy Mammeluków Bejowie do Constantinopola przybyć mają; dywizya wojsk W. Brytanii Wschodnio Indyjskich nie ustąpiła jeszcze z Egiptu. — Zmarła niedawno Infantka Hiszpańska Marya ciotka Cesarza Jmci, słysząc że zapisała Monarze naszemu testamentem 5. millionów złot: ryńsk. — Na brzegach Istrii podczas ostatniej nawałności zginęło więcej 40. okrętów; brzegi trupem i ułomkami pokryte. — W Turczyźnie coraz większe zamieszanie powstają; buntownicy Bafzów: Baniałuki i Wihacz z urzędu złożyć mieli. W Romelii miasto Midia ich jest siedliskiem; Pafswan Ogłou nie zerwał negocjacyi z Hospodarem Wołoskim Suzzo; spodziewają się niektórzy końca ich pomyslnego.

z Londynu 22. Stycznia.

Z liczby kilkunastu maytków na śmieść skazanych, 5. powieszono; innych los nie pewny; jest nadzieja, że do Botanybay będą przeniesieni. — Szkot Gellespie wynalazł machinę, która służyć może do obrony brzegów naszych w przypadku wtargnięcia nieprzyjacielskiego, jest to bateria, czyli raczej twierdza, ruchoma, nie dobytą, obraca się, i z miejsca na drugie łatwo być może przeniesioną; czterech ludzi do tego, nie więcej potrzeba; trójkątna, ostrym końcem ku nieprzyjacielowi obrócona, kanonierów zawartych we środku dobrze zastania od pocisku; bomba nie jej nie szkodzi; pokaże doświadczenie, czyli ta twierdza lepszą będzie od pływających baterii Generala d' Arçon. — Xiążęta de Condé i Bourbon długo bawili w domu wiejskim Lorda Moira, wspólnie częstowani; Lord nakoniec 50. karmnych wołów zabił, i ubogim rozdać kazał.

z Paryża 25. Stycznia.

Zaczynając Porta wojnę z Francuzami, postanowiła rząd Egiptu odebrać Bejom Mammeluków. Co ażeby łatwiej do skutku przyszło, Wezyr i Kapitan Bafza obiecywali wszystko przywrócić do stanu dawnego plinie mając zamysły swoje. Gdy General Menou z Alexandrii ustąpił, Ottomańscy Wodzowie 7. Bejów

zaprosiwszy do miasta pomienionego pod pozorem zrobienia umowy ostatecznej, przyieli nuygrzeczniej; lecz wkrótce Admiral im oświadczył, że Porta nie odmienne żąda, aby się rzekli wiekuiście przywłaſzczoney władzy nad Prowincyą zawoiowaną; przydając iż zaprowadzeni będą do Constantinopola, gdzie Sultan nie tylko ich w życiu miał zostawić, ale też przy wszelkiej własności, przydając nadgrode i urzędy w Państwie naywyższe. Toż samo oświadczenie odebrał Hutchinson. Podobnym sposobem ostrzeżony Wezyr w Cairze, przytrzymał innych Bejów, tak więc w jednej godzinie dawni Egiptu panowie stracili wolność i swobodę; dwóch wyiawſzy; Mahomet poſłany do wyższego Egiptu dla wybrania podatków, odwołany nagle do stolicy, domyslił się co go czeka, i w głąb kraju uciekł. Aboudiab obozując pod Ghizé; uwiadomiony o klęsce towarzyszy, zbiegł nie wiadomo w którą stronę. Innych toż uczynić chcących rozstawione wojska zehwytaly. — Gmin Mammeluków uciekającej za Bejami częścią poſzedł w niewolę, inni w boju polegli. Więźniom swoim Wezyr ponowił oświadczenie przez Admirała uczynione w Alexandryi. Narzekał głoſno General Hutchinson; nowy go przypadek skłania do dzielniejszej Bejów zkrzywdzonych obrony.

Namówił Kapitan Balza niektórych, ażeby się przenieſli na jedną z fregat jego; już na batkach płyneli; gdy zastanawiać się nad losem przysłym i niebespieczeństwem jakie ich potkać mogło na flocie; rozkazują do lądu zawinąć. Odmawiają przydani na straż Officerowie; żądają klótnia; 4. Bejów zabito, 3. raniono. Co ſłyszac Hutchinson, armii swej pod bronią stać kaze, sam Wodzom Tureckim nie wierność i okrucieństwo wyrzucą, domagając się z groźbą wydania Bejów raniionych. Kapitań przypadek zwala cały na niefzczęśliwych, usprawiedliwia swój poſtępek, powiadać że tak chce mieć Porta, odebrałszy z Londynu zapewnienie, iż W. Brytania wdawać się nie będzie do wnętrznego urzędzenia Egiptu, gdzie Sultan według upodobania, jako w swej Prowincyi, mocen jest czynić i rządzić. Wkrótce potem Wezyr, zgromadza Bejów w Cairze znajdujących się, nawet zbiegłego Mahometa, przekonany nawet wszystkich o koniecznej potrzebie poddania się rozkazom Porty, ponawiając obietnicę własności, nadgrody, urzędów w Państwie Ottomańskim; a kazawſzy przynieść Koran, księgę świętą, uroczystym obrządkiem to wszystko zachować przysięgi. Więc Bejowie z swej strony rzekali się nad Egiptem panowania, przyrzekali jechać do Constantinopola; uprzedzając zaś swój przyjazd piſzą do Sultana oświadczenie hołdu i poddaństwa, które przez jednego z liczby swoich przesłali. Co większa piſmem urzędowem donofzą Hutchinsonowi, że powracają dobrowolnie, bez przymusu pod naywyższe Porty panowanie. Tak więc Egipt na wzór innych Prowincyi Tureckich na wielko-rządy podzielon będzie pod sprawą Balzów.

W Lyonie Minister Talleyrand piſał do zwierzchności mieyskiej donosząc, iż rząd odebrał niedawno urzędowe zapewnienie względem rychłego odnowienia związków handlowych na północy; co dla Lyonczyków potężnem zachęceniem być powinno, ażeby rękodzieła swoje przywrócili do stanu kwitnącego. — Buonaparte za dni kilka tu spodziewany. Od wielu miast przysłane deputacje zapraszają ażeby ich odwiedził. Odezwa obywateli Bordeaux godna uwagi. Lyon, powiadaia, cieszy się obecnego mając w murach swoich Konsula; Bordeaux pragnie podobnej szczęśliwości. Dokonay co przedsięwziął dla Cisalpinów; przybądź i rzucić okiem na departament Gironde przedtem nieszczęśliwy; tobie winniſmy powrót pokoju, handlu i lepszych nadziei z Oyczyzną całą. Francya rządzący swojemu winna iest wdzięczność nieśmiertelną; my naywiększą i nieograniczoną. Przyjdź i odbieray dowody uszanowania i miłości powszechnej, na którą zasłużył. — Bu-

naparte ſłyszac takie wyrazy, oświadczył z radością, iż skoro tylko ważniejsze zabawy przeskadzać nie będą, natychmiast odwiedzi rozmaite RPtey miasta i Prowincye; w szczególności Bordeaux. Lubi długo rozmawiać z deputowanymi, których zewsząd gromadnie przysłano do Lyonu; zachęca każdego, ażeby zapomniawszy rewolucyjnych przypadków, myślił o zleczeniu ran zadanych krajowi. Sam odwiedza i palnie ogląda większe rękodzieła, przyrzeka pomoc rządową; iluminacje codzienne, bale kosztowne, widowiska, mało czasu zabierają usłudze publicznej poświęconego.

Z Cisalpinami bawi się naywięcej; Cisalpini bez świadków, w zamkniętych salach rząd i prawo piſzą dla siebie sami. Żąd że Prezydent 20. letni mieć będzie u nich 600. t. liw. niesłusznie podobno wnoszą niektórzy, iakoby ta dostojność ofiarowaną być miała Królowi Jmci Sardyńskiemu. Pierwszy Konsul znaczne summy dał Prefektowi Najac do rozdania między ubogich i fabrykantów. Deputacya iazdy Lyonſkiej przez Generała Duhesme prezentowana proſila, ażeby iey pozwolono trzymać straż przy Konsulowskim pałacu. Dowiedziawszy się Buonaparte, że wszyscy są synami obywateli znaczniejszych, własnym nakładem uzbroieni na przyjęcie iego; „przyjmując, rzekł wesoło, o młodzieńcy ochotę waszą, i z ukontentowaniem was mnie otaczających widzieć będę. „Podczas ostatniego balu na rynku Bellecour widzieć się dała brama tryumfalna, Constantynowej w Rzymie podobna, z krótkim napisem. — Lyonczykowie Konsulowi który nas pokojem obdarzył. Otaczały bramę 4. wyniosłe kolumny wyobrażające tyleż RPtych z Francuzką z przymierzonych: Batawską, Szwajcarską, Cisalpinów, i Ligurów; ozdobne znamionami rolnictwa, handlu kunsztów, i nauk wyzwolonych. Nad bramą unosił się wóz bożka wojennego przez 4. konie ciągniony, który dzielną prawicą w zapędzonym biegu zatrzymać usiłował geniusz pokoju. Bili też Lyonczykowie dwa medale na cześć Konsula; lecz wszystkie ich napisy na medalach, pałacach bramach, nie mogą być porównane z tym któryśmy wyżej położyli, a dla złego gustu podeblstwem skażonego nie warte bawić rozsądnego czytelnika.

Wszystkie już wojska nasze z granic Hispańskich do kraju swojego powróciły. — Piſma nasze wychwalaia głoſno poſla Wielkiego Monarchoy w Constantinopolu, Tamara, który powagą i wdaniem się swoim sprawił, że Szef brygady Sebastiani ludzko i grzecznie przez Turków był przyjętym; ten Officer od Reis Effendego otrzymał w podarunku szubę sobolą; w której potem prezentowany był prywatnie Sultanowi przeciwko dawnym zwyczajom, za wyraźnym rozkazem samego Monarchoy. — W departamencie Deux Sevrres żyje starzec 106. lat mający, zupełnie zdrowy, włosy i zęby ma całe, okularów nawet nie używa. Podczas wojny domowej Vendeyczykowie do wsi, w której mieszkał wpadaia; już 150. osób zamordowano, już bagnet ku pierśiom atarca zmierzony; szanując, zawołał, wiek mój stoletni; morderce odchodzą zawstyżeni. Prefekt przełożył rządowi potrzebę opatrzenia tego RPtey patriarchy; widział on wiek Ludwika 14. i Konsula Buonaparte. — W deputacyi z Grenoble przysłanej do Lyonu znajdował się Dupuy nauczyciel Konsula w Matematyce; przyiał go Buonaparte z naywyższą dystynkcyą. — Na mieyscu zmarłego Dolemiu kandydatami do institutum obrani Ramond, Patrin, Bomare, Lefeyre, Laumont. Na témże posiedzeniu donioſł Lalande o zeyściu, dziekana astronomów Europeyskich, Darquier, który umarł w Toulouse lat mając 85. Słyszac że wkrótce Senat przystąpi do uskutecznienia odmian w trybunacie i prawodawczem zgromadzeniu, nie przez ekskluzyą oddalając osoby niektóre, lecz przez elekcyą wskazując narodowi tych których na urzędzie ma zatrzymać; w słów brzmieniu niewielka będzie różnica. — Minister Chaptal O. Hagel zalecił przyspieszyć wydrukowanie dykcyonarza Chińskiego, nakładem rządowym do

czego liter 80. t. na drewnianych tablicach już wyrzuńto.

z Hagi 22. Stycznia.

z Londynu przez Flesingue wiadomość przyszła o pokoju w Amiens podpisanym; wie- rzyć temu nie podobno, ponieważ poseł Schim- melpennink nie donosi; jednakże papiery na- sze w górę poszły. Półkownicy Delega i Hen- ry zaciągają dwa bataliony żołnierza które mają być przesłane do przygórka dobrej nadziei na wiosnę; w osadach wschodnio Indyjskich rząd utrzymywać będzie 6. tysięcy ludu zbroynego. W Batawii powittrze dziś jest mniej szkodliwe niż przedtém; terazniejszy Gubernator kazał wy- kopać wiele nowych kanałów na osuszenie błot okolicznych, lasy bliższe wyciął, które cyrku- lacyą powietrza tamowały. Podczas wbyny ga- rizon nie w mieście i koszarach, lecz w obozie trzymał na górach założonym, ażeby żołnierzy w dobrem zdrowiu czekał śmiały nieprzyjaciel.

D. 26. Przemysł i rękodzieła nasze biorą wzrost prędki. Dawniej na umundurowanie wojsk morskich i lądowych kupowaliśmy sukno w Niem- czech; od roku fabryki Batawskie dostarczają wszystkiego obficie nie tylko na potrzebę żoł- nierzy krajowych, ale też posiłkowych Francu- zów; co więkza wiele sukna posyłamy zagra- nicę i do osad naszych. Skutek to jest handlu i żeglugi wojną zatamowanej; część znaczna ludu nie mając innego do wyżywienia się spo- sobu, w przemysle tatunek znalazła. Rząd na- kładem publicznym pilnie kazał naprawić groble powodzią niedawno uszkodzone. Mielśmy też jeszcze burzę straszliwą, która wiele okrętów zatopiła na brzegach naszych i Angielskich; od dni 8. przeciwnie i gwałtowne wiatry przety- waiaą blęś pocztarskich statków do Anglii; w roku przeszłym przez cieśninę Zund płynęło An- gielskich okrętów 2659, Pruskich 2049, Szwedz- kich 1692, Duńskich 1527, reszta innych miast i narodów; co ogółem czyniło żagłów 8938. mniej trzecią częścią niżeli dawniej; Batawski okręt żaden nie był na morzu Bałtyckiem; po- kój odmieni wszystko. Książę d' Orange pisał z Oraniensteinu list następujący do obywatel- ów Batawskich.

Dowiedzieliśmy się, że osoby do rządu wchodzące przed d. 18. Stycznia r. 1795, w któ- rym opuściłem odczynę po wstąpieniu wojsk Francuzkich, nie chcą przyjmować urzędów no- wą ustanowionych Konstytucją. Takim oświad- czyć mam za powinność, iż według zdania mo- iego nie mają przyczyny sprawiedliwej, która- by ich odwołała od służenia krajowi; wszyscy powinni ile możność pozwolić, starać się o do- bro powszechne, dopomagając rządowi nowemu, jak na dobrych i światłych obywateli przys- toi przyjmując urzędy odpowiadające ich talen- tom i zdolności.

Książę d' Orange.

Od granic Szwajcarskich 22. Stycznia.

Verninac już do Lyonu nie pojedzie; uda- ło się tam wielu żołnierzy naszych, mianowicie z okolic Genewy. Generał Dombrowski ze Włoch przybył prezentować się Konsulowi. Mi- nister Chapfal po zakończonej fardzie gabinetow- ey, pilnie zwiędza sale fizyczne, chemiczne, historyi naturalnej, wychwalając Profesorów; ci winaują sobie i krajowi, że dawny prac ich towarzysz Ministrem został. Ogrod botaniczny pokazywał znanomy Europie uczoney Gilibert. o którym uczoney mąż w księdze niedawno wy- danej powiedział: Gilibert, przedtym Profesor w Akademii Wileńskiej, dziś Lionskiego Athe- neum zaszczyt i ozdoba, uczoney bez zawisici, wymowny bez chluby; naukom poświęcony, w których zasłużył na imię wielkie, znanomy Eu- ropie, szacowany od wszystkich mężów uczo- nych za granicą i w odczynnie, pożyteczny światu pisaniem dzieł wielorakich, które pódą do nayspodleglejszej potęmości.

— Powrótu Landammana Reding oczekamy nie- cierpliwie; dziś miał w Berne stanąć. Obywa- tele kraju Grisonskiego są podzieleni na trzy części; pierwsza z właścicieli gruntowych i mieszczan złożona gorąco pragnie kraj do Szwa- carów przyłączyć; druga dawniej przeciwna zie- dnożeńiu, po zasłanych odmianach 28. paździer- nika; już inaczej rozumie. Trzecia część De- mokratyczna zwana, do której część nayswięk- szą ludu należy, płacze nad upadkiem dawniej- szej konstytucyi; pod którą Grisonowie lat 400. żyli szczęśliwie. Graf Salis i kawaler Toggen- burg naczelnicy gminu; już zaczęli wiesnia- ków namawiać do podpisania prozby przeciwko z jednocieniu z Szwajcarami; lecz Prefekt de- partamentowy obywateli pogroził; upamiętał się pierwszy; drugi że nie przestał zbierać podpi- sów, do więzienia poszedł. Wojska Francu- zkie mają ustąpić zupełnie z krajów naszych; Bienné, Eguet powrócą do Szwajcarów; po- wiat Frikthal będzie wcielony; w zamianę da- my Francuzom tę jedynie część kraju Valais, która leży na lewym brzegu Ródanu; Canton Vand od Bernńskiego będzie oddzielony; ludzie zagorżali, jakiegokolwiek strony, opinii, od urzę- dów publicznych oddaleni zostaną, aż prze- konają się w domowym zaciszu, jak umiarkowa- nie, i roztropność, ludzkość potrzebne są repre- zentantom i prawodawcom narodów.

D. 23. Stycznia. Przed wyjazdem z Pary- ża Landamman Reding odebrał list od Konsula pierwszego. Lat kilka przeszło, mówi Buona- parte, jak twój współziomkowie, obywateli; nie- raz miałeś o radę prosić, co mają czynić, mówi- łem jakby przystało pierwszemu urzędnikowi Galli, gdy jeszcze Helwecya do niego należała. Przestrogi może mogły was zaiste do szczęścia zaprowadzić, od dwuletniego uwalniając bez po- trzeby cierpienia; lecz obrałście pójść za wła- sną wolą. Zdałem się, że pragniesz widzieć u- szczęśliwioną odczynę; moim jest życzeniem, ażebyś dzieląc znalazł pomoc u żołnierzy, a Szwajcarski naród między niepodległemi stał w Europie na miejscu przyzwoitem. Wojenne zdarzenia zpraważły do was armią Francuzką; potrzeba wolności lud wasz uzboliła; wiesziaków przeciw uprzywilejowanym, przechodziliście w krótkim przeciągu przez wiele odmian i koleł; wieleście wycierpieli; lecz wielka rzecz wam została, równość i wolność. Gdziekolwiek uro- dzony Szwajcar, nad Lemanskim leziorem, al- boteż nad brzegami Aar, wolny jest; to ja pój- mię iasnie w terażniejszym stanie waszym; i nie wlicę. Sądzę że dziś naysłupiej będzie sta- rać się o zachowanie w każdym Cantonie po- rządku, jaki teraz macie. Narody Europejskie trzymają się tego prawidła, bo każdy potrze- bne pokoiu i handlu, każdemu związek polity- czne są potrzebne. Więc naród Francuzki, ile sił mieć będzie, u Szwajcarów zachowa co dziś mają. Prawda: nie macie praw, ustaw, rządu; woli narodowej; ale czemuż, przebieg! nie u- silniecie? wspomniacie cnotę przodków; niech fakcyi i niezgoda ustąpią dobru powszechnemu dla miłości odczyni; natenczas nikt nad wami niesprawiedliwie władzy przywłaszczac nie bę- dzie; rząd wasz opinią wsparty publiczną, sta- nie się dziełem woli narodowej; Europa z wa- mi odnowić zechce związki dawniejsze; Fran- cya nie szukając zysków szczególnych, z siebie ofiarę uczyni dla utwierdzenia waszej konsty- tucyi, wolności, i równości; statecznie trwając w sentymentach przywiązania jakie łączyły wę- zlem nierozrwanym dwie części niepodległe na- rodu jeden mającego początek.

Buonaparte.

Landamman Reding w Berne stanął; iazda- go przed miastem potykała, wiazd miał tryum- falny przy ogłosie dzwonów; nie urzędownie nie ogłosił względem swoich negocyacji w Pa- ryżu; powszechne jest mniemanie, że wszystko pójdzie naysposobniej dla kraju. Reding dziś Senatowi obiawił wszystko; do wysłuchania ta-

iemnych warunków 5. wyznaczono komisarzyw. Rapport zabrał dwie sesyje bardzo długie. Pewnie wieemy, że kraj Szwajcarski podzieli się na 23. Cantony, 10. nowych nazwiska Valais, Argow, Bienne, Baden, Thurgow, Tessin, Grisonowie, Leman, Frikthal, Gaster Uznach — Z Strasburga wiadomość odbieramy, że wszystkim obywatelom Alsacyi, którzy r. 1793. w liczbie więcej 40. t. emigrowali, pozwolono do kraju powracać; byli to po większej części, rolnicy, i rzemieślnicy krajowi pożyteczni.

Od granic Włoskich 15. Stycznia.

Generał Lacombe inspektor artylleryi w departamentach Francyi południowej, przez Turin pospieszył do Mediolanu z ważnem iak słychać zleceniem. — Salicetti konstytucyą napisawszy dla RPtey Łukieskiej powrócił do Genui; konsul Buonaparte chce użyć talentów i zdolności jego do wielu innych odmian, iakie we Włoszech osądzi potrzebnymi. Grał de Campo mieżka dotąd u Ligurów dla choroby; często gońców odbiera i posyła do Madrytu i Paryża. — Według nowego edyktu Oycy S. w państwie Kościelném na czas przyszły nie mają cyrkulować złote srebrne pieniądze, któreby wagi przebieżane prawem nie miały; miedzi i monety z dawnowey tyle rząd bć każe, ile kraj potrzebuje koniecznie; monety bite podczas rewolucyi, po większej części złe i fałszowane, do miednicy oddane byćdź powinny. Teologowie przez Oycy S. wybrani w całym Rzymie, roztrząsają przyczyny które dały Emigranci Biskupi Francuzcy, nie chcąc rezygnować. Zdanie jest powszechne, iż ogłoszenie konkordatu znalazło przeszkody nie przeżyjące. — Wyspa Malta, nie wiadomo iak rychło powróci do swoich kawalerów; tym czasem zajęta garnizonom Angielskim; w porcie pełno jest woyska i okrętów powracających z Egiptu; mnóstwo ludu sprawiłoby zapewne drożyżę, gdyby Neapol i Sycylia żywności obficie nie dostarczały.

Jan Sobolewski mieniący się byćdź Szlachcicem, niegdys Stefan Achońka zwany, w Poie Zawileyskim w Parafii Swirskiej na dniu 20. Januari: w nocy uczyniwszy znaczną w pieniądzech i ruchomości szkodę traktem Połockim na Kobylnik nie wiedząc gdzie uciekł; jest wzrostu średniego, oczu światło-błękitnych, włosów ciemno-blond z tyłu uciętych, twarzy i ciała pełnego. — Koń, którego ze stajni wyprowadził, jest fersci siwo-żelazney rośli z cienką szyją, młody iat 4ry na 5to. — Saneczki małe Moskiewskie z dwoma skrzydełkami, dwie czapki, jedna zimowa uszata, druga z błękitnym gedyturowym wierzchem i siwym baranem, wilezura suknem nowym szaraczkowym powleczone. Surdut Polskim krojem koloru Karmelickiego. Kapotka szaraczkowa obdarta, i taratka wynofzo. na koloru barfzczowego, Czuyka światło-szaraczkowa nicowana równie wynofzona. — Ktoby więc takowego hultaia poścignął, lub wiedząc, gdzie się on obraca, do kaotora Gazety Litewsk. listownie zawiadomić raczył, przyzwoitą nadgodę odebrać nie omieszka.

Kancellarya Sądu Głównego Litewskiego zaświadczenia, że Sąd Głł: Litt: w dopełnienie Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 11. Januarii 1800. Roku na niezwłoczne nleczenie powtórey Exdywizyi majątku zesłego Hetmana Ogińskiego wydanego, termi zjazdu Urzędnikom na toż

Exdywizyą do Dóbr Iwia w Pcie Oszmiańskim położoną dzień 1. Marca idącego 1801. ru naznaczył.

Powodem rezolucyi Sądu Ziem: Pttu Trock: pod dniem 23. Mscia Stycznia idącego Ru 1802 w mieście Trokach zaszley, JW. Zofia z Tyzenhauzow Chemińska Sowietnikowa Tayna przez ninieyszą Publikacyą wszystkim Kredytoram i Pretensorom do jey fortuny stosować pretensye swe mogącym daie wiedzieć, iż JW. Sowietnikowa Tayna, na kognicyą wszystkim-stronnych pretensyw tak do niey, jakoteż i od niey regulujących się Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem, Sąd Ziem: Pttu Trock: przeznaczony mając, gdy od czasu rozpoczęty na mocy rzeczonego Ukazu, w tymże Sądzie Ziem. Trock: litpendencyi, przyisła, zabrania się i dowodzenia z rzędu Kredytoram i Pretensorów nie doczekanie się; przez te więc ogłoszenie, ażeby nie przemieniny Naylaśnieyszego MONARCHY Imiennemu Ukazowi nastąpił skutek wszystkim Kredytoram i Pretensorów do fortuny swey na potym odzywać się zamierzających, chcą w dobry sposób z każdym załatwić się na zamiar kognicyi, rozsądzania się i polikwidowania przed Sąd Ziem: Tr: wzywają i powołują; w przeciwnym zaś zdarzeniu, którzyby do tegoż zdeterminowanego Sądu, z swoimi w tym czasie nie oswiadczyli się pretensyami nie przychodzili, i onych nie usprawiedliwiali, że na utratę swych pretensyi nażonemi zostaną, a ztąd sami sobie przyczynę upadku będą winnemi ostrzega.

JP. Lauretz Burmistrz Lipawski przestrzega JP. Rotmistrzowę Maliszewką, w Litwie iak powiadała, w majątku Wirgowie mieszkającą, ażeby swoje sprzęty, iakie są sprzązki, zausznicie, pierścienie, obrączki, zegarki złożone d. 15. Marca r. 1735. w zastawie za pożyczone 375. albert talarów, z procentem pół od sta na miesiąc, odebrała i wykupiła; czego jeśli nie uczyni w przeciągu naydaley 6. miesięcznym, pomienione sprzęty za przepadłe uważać powinna gdyż właściciel w terminie zamierzonym każe one sprzedać przez licytacyą publiczną.

Rząd Guberński Litewski ogłasza, iż Dobra nizey oznaczonych Osob wzięte za summy Dekretami, Kommissyi do upadłych sześciu Bankow w Warszawie wyznaczonych, zasądzone; 1. Rawdań zwane do Sukcesorów zesłego Olendskiego Półkownika byłych W. Polskich przynależne w Pcie Rosjeńskim położone, w którym dufz pćci męskiej 40; dymow zaś 19 2. Część dóbr Karkle zwanych w Pcie Wilkom: sytuowanych niegdys do Ur: Kosciałkowskiego Stty-przynależnych z wsiami Zanowieście, i Polance w których dymow 7, dufz pćci męskiej 28, zęskiej 18, oraz gruntu włok 8, 28 morgow, prętow 34 i pręciokow 35; sprzedawane będą przez publiczną licytacyą, w terminach, 1szym 15go 2gim 20go i 3cim 25. Lutego następującego 1802 Ru. Zyczący zatym nabyć pomienione Dobra zechcą stawić się w przerzeczonych terminach do licytacyi w Rządzie Guberńskim Litewskim Xbra 13. dnia 1801. Ru.